

Jeroen en Boukje

WEST
050

Het verhaal van Jeroen Visser, projectleider bij de gemeente en Boukje Klaver, junior ontwerper bij de gemeente:

We gingen er blanco in

Jeroen: “Onze insteek van de bewonersavond was: kom maar met ideeën. Wat willen jullie met het openbaar gebied in deze buurt? We hadden geen schetsontwerp klaarliggen.”
Boukje: “Om te laten zien ‘wat is nou typisch Suikerbuurt’ begonnen we met een presentatie over de geschiedenis. Daarna liet ik wat voorbeelden zien van straten zoals je die in deze buurt hebt, en wat je met de inrichting kunt doen. Eigenlijk een soort workshopje stedenbouwkunde, met als doel de discussie los te maken. Daarna gingen we in groepjes brainstormen.”

Boukje: “Ik zat bij bewoners van de Houwerzijlstraat en schreef al hun ideeën op, zonder te zeggen dit kan niet en dat kan niet. Ze wilden graag iets aan de hondenpoep doen en bedachten mogelijke oplossingen. Ze wilden goed gemarkeerde parkeerplaatsen, zodat mensen hun auto niet meer voor een oprit zouden zetten. We hadden het over groen en over bankjes en noem maar op. Ik vond dat ze bijzondere ideeën hadden, ze waren heel open en toegankelijk - ik kon van alles vragen. Ze waren positief ingesteld, er ontstonden nieuwe inzichten.”

Jeroen: “De klassieke manier van een buurt benaderen is dat er een kant en klaar plan ligt waar de bewoners op kunnen schieten. Maar daarmee is het plan niet van hen. Nu gaat het anders, we hebben nog geen plan, er is geen ontwerp. Als gemeente gaan we er blanco in. Ik vind het een mooi proces, ik voel meer betrokkenheid. Ik merk wel dat we nog wat zoekende zijn naar wat onze rol dan precies is. Welke specialisten wil ik bij een overleg met de bewoners hebben? Zijn die echt nodig? Als de bewoners met teveel mensen van de gemeente om tafel zitten, krijgen ze misschien het idee dat de gemeente het uiteindelijk toch wel weer gaat bepalen. En dat moet niet. We willen de keuzes zoveel mogelijk door de bewoners zelf

laten maken.”

Jeroen: “Boukje is de ideeën nu aan het uitwerken tot een eerste schets. Er had natuurlijk een bewoner kunnen zeggen: dat ga ik wel doen, maar zo iemand meldde zich niet. Dus zorgen wij nu voor de schets. Wat ik belangrijk vind is dat we van de gemeente zorgen voor ondersteuning en zorgen dat de vaart er een beetje in blijft, maar dat de bal wél bij de bewoners blijft liggen. We zitten nog maar aan het prille begin van de herinrichting, en toch heb ik het gevoel dat er wederzijds begrip ontstaat. De bewoners die meedenken, die stralen uit van ‘we gaan samen tot een goed en leuk ontwerp komen’.”